

Свято Миколая Чудотворця

Підготувала група Л-12

Ведучий:

Є в народі нашого чудові традиції:

Колядки, щедрівки, є і вечорниці.

Ось настав чудовий день,

Повний сонця і пісень,

Повний пахощів для друзів,

Що зібрав їх в дружнім крузі.

Л-11:

Ми зібралися у коледжі

В нашім гарнім, добрім колі,

В нашій радісній родині,

Бо велике свято нині.

- Ведучий: А чи є між вас, дівчата,
 - Хто не знає, що за свято?
- Дівчата: Нема!
- Ведучий: Може, хлопці мовчать,
 - Бо не знають, що сказати?

Л-11: Сніги покрили поля і гори,
Інеєм блищать і ліс, і гай.
Іде до нас крізь ниви й гори
Святий угодник Миколай.

Л-11:

Ми давно його чекаєм,
Бо із дідом Миколаєм
Ми по колу дружно йшли,
Коляду із ним вели.

- **Л-12:**
- Поки він ще не прийшов,
- Станьмо разом в коло знов.
- Миколаю заспіваємо,
- В гості діда закликаймо

Ведучий:
Який же тепер місяц ?

Разом:
Грудень!

Ведучий:

Грудень — останній місяць року, але перший зимовий. З останнім місяцем року пов'язано багато народних свят. **19** грудня здавна відзначали День Святого Миколая. У це веселе свято господарі готували святкову їжу, скликали гостей, гуляли, веселилися. Запрягали найкращих коней в сані і з піснями та веселими вигуками їздили навколо села – «бо ж треба знати, чи слизький сніг цього року випав.»

Про те, як і звідки прийшло це свято, повідомлять наші гості.

Л-11: Свято Миколая до нас, на Київську Русь, прийшло у **1088- 1089** роках за часів Всеволода Ярославовича. І у церковному календарі називається воно «Празник Святого Отця нашого Ніколая, архієпископа Мир Лікійських Чудотворця».

Л-11: Історія свідчить, що Миколай жив за часів імператора Костянтина у IV ст.. і був архієпископом у Мирах в Лікії (Мала Азія).

Л-12: Народився він у багатій сім'ї і зріс дуже доброю і чуйною до чужої біди дитиною. По смерті батьків він став спадкоємцем великого багатства, яке повністю віддав бідним та калікам.

Л-12: Як щедрий Бог із небес, він часто заходив до помешкання багатодітних чи хворих людей і обдаровував їх, чим міг.

Л-12: Після смерті його було визнано святим, а мощі в **1087** р. перенесено у м.Бар, що в Італії, де їх було перезахоронено.

Л-11: І от з того часу у день Ангела святого Миколая, **19** грудня, ми маємо улюблене всіма свято.

Л-11: Розказують, що святий Миколай допомагав мандрівникам та подорожнім. І особливо – запорозьким козакам. А вони за цю поміч побудували йому понад **30** храмів, названих його іменем.

Л-11:

Всі чекають Миколая,
Всі на світі — кожний край,
Та не кожний, мабуть, знає,
Хто ж то добрий Миколай.

Л-11:

Жив колись давно на світі
Деся у Азії юнак...
Роздавав дарунки дітям
Той багатий одинак.

Л-12:

Бідним дітям у потребі
Дарувати він любив,
Аж Господь Вседобрий в небі
Миколая полюбив.

Л-12:

Став єпископом всезнаним
Миколай, і чемно жив,
Особливої пошани
Він у Бога заслужив.

Л-12:

Запитав Господь: —
Що хочеш
За свої заслуги ти ?
— Хочу, Господи, я хочу
Раз у рік на землю йти:
Завітати в кожна хату,
Всіх вітати знов і знов,
Чемним дітям роздавати
Подарунки за любов.

Л-11:

І отак щоразу,
Вам щороку Бог дає:
Миколай гандрує світом —
Подарунки роздає!

Л-11:

Він за них не хоче плати,
Лиш, — як то велить Господь, —
Батька, матір шанувати,
Рідну Україну і народ!

- **Л-12:**

- Народні легенди і перекази оповідають, що Святий Миколай боронить людей від стихійного лиха, а найбільше на воді. Всі одеські рибалки в своїх куренях мали образ Святого Миколая. Виходячи в море, рибалки брали з собою образ Святого Чудотворця.

- На Харківщині записана така легенда про Святого Миколая.

Л-11:

Святий Микола-Чудотворець на небі не сидить, а тут, на землі, людям допомагає. Не те, що Касян — за панича убрався і до Бога пішов жалітися на людей:

— Вони,— каже,— Миколу шанують, почитають, на його честь

церкви будують, а мене й не згадують!

Бог вислухав Касяна та й каже до ангелів: — Покличте мені Святого Миколу. Скажіть, щоб зараз прийшов!

— Нема його на небі! — кажуть ангели.

— Де ж він?

— Пішов на Чорне море людей рятувати!

— Почекай,— каже Бог до Касяна,— Микола прийде, тоді поговоримо!

За якийсь час Бог знову посилає ангелів за Святим Миколою.

— Нема його,— кажуть ангели,— на землі людей від пожежі рятує!

Утретє посилає Бог ангелів за Святим Миколою.

— Нема його,— кажуть ангели,— він кайдани розбиває, козаків із неволі визволяє.

А за четвертим разом з'явився Святий Микола перед Богом у старій свиті, мотузком підперезаний, чоботи в болоті, руки в грязі.

— Де ти був? — спитав Бог, а Святий Микола йому відповідає:

— Помагав мужикові воза з багна витягнути.

— Ось бач,— каже Бог до Касяна,— за що люди його шанують?

Він на небі не сидить, на землі діло робить, а ти паном одягнувся і тут на небі кутки обтираєш. Іди геть від мене!.. Будуть тебе люди боятися, але не будуть шанувати.

Л-12:

З інших народних оповідань виходить, що Святий Миколай-Чудотворець опікується не тільки людьми, а й диким звіром.

Один чоловік їхав лісом, і захопила його ніч. Мусив заночувати у лісі. Випріг він воли, дав їм сіна. Коли дивиться: недалечко від нього на пустирі звіряче збіговисько. Злякався чоловік: ще б пак! Вовки, лисиці, зайці, ведмеді... таке назбігалось — страх глянути! Сидить заєць поруч із вовком і не боїться його. «Що за дивовижа!» — думає собі чоловік. А коли йому від серця відлягло, він пильніше придивився і побачив: сидить поміж тією звіриною Святий Микола — старий сивий чоловік. Сидить і щось тим звірам розказує, а вони його слухають, розвісивши вуха.

Народні перекази твердять, що найбільше Микола-Чудотворець піклувався про дітей.

Л-11:

Що він несе у своїй торбині?
Багато гарних забавок
Несе чемненькій він дитині,
А для нечемних - жмут різок

Я хотів би дві машини
і солокі мандарини

Л-12:

Я у Бога завжди прошу
Не цукерок і не грошей,
А здоров'я мамі й тату
Миру, щастя в нашу хату.
Слави, й волі всій родині,
Нашій рідній Україні.

• **Л-11:**

- Бідним дітям у потребі
Дарувати він любив
- Бо приходить він тихенько,
Коли діти сплять любенько

Л-11:

- Святий, небесний Отче Миколаю,
До тебе діти прибігають,
І просять щиро, нас ти не забудь!
І в ніч чудес з дарунками прибудь!

Л-12:

Святий і добрий Миколаю
Що нам даси, про це не знаєм,
Та просимо тебе одно:
Ти нам в здоров'ї дай зростати,
Завзяття й сили нам надай.
Щоб ми могли звеселяти
І прославляти рідний край.

Л-11:

Сів у сани Миколай
В шубі, в теплих рукавицях:
Янголята, підганяйте,
Щоб на землю не спізниться.

Л-11:

А всьому нашому народу
Ти добру волю принеси.
Усяке зло й лиху пригоду
Від України відверни...

Л-11:

Маємо чого радіти.
Добре знаєте всі, діти!
Долетіла до нас вість,
Що до нас в дорозі гість

Л-12:

Добрий вечір.
Мандрував я білим світом
І зустрів я Миколая
Як виходив він із раю.
Ніс дідусь оцю торбину,
І сказав мені він: «Сину,
Візьми ось одну торбину,
І дарунки ці віддай
І скажи, що Миколай
Ще прийде до найчемніших,
Як вони заснуть у тиші».

Л-11:

Ми, маленькі українці,
Але ми зростем на славу,
Боронитимем державу.

Л-11:

Хай у кожному у серці,
Наче сонячна мрія,
Заспіває веселка,
На добро і надію.

Любі гості!

Життя святого Миколая дає нам важливий урок
бути щирими, лагідними, працьовитими і
милосердними.

Адже дарувати щастя людям, які поруч,
найголовніше багатство у житті.